

του έχει τοῦτο τὸ ἰδιαιτέρον: ἐντείνει, ἀντὶ νὰ κατα-
στρέφῃ τὴν βαθύαν κατάνυξιν τοῦ Βυζαντινοῦ ἤχου.
Σιβ.

✱

Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἀπασχόλησεν εἰς μακρὰς, συνε-
χεῖς καὶ θορυβώδεις συνεδριάσεις τὴν Διπλὴν Βουλὴν.
Κατόπιν ἐντόνων ἀγορεύσεων, ἰδίως ὑπὸ τῶν ὑπερμάχων
τῆς καθαρᾶς, ἡ Βουλὴ σχεδὸν δι' ὁμοφωνίας ἐ-
δέχθη τὴν ἐν τῷ Συντάγματι ἀναγραφὴν διατάξεως,
δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ὡς ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους
ἡ καθαρὸν, ἣτις οὕτω περιφρουρεῖται ἀπὸ πά-
σης παραφθορᾶς. Ἡ Κυβέρνησις παρὰ τὴν ἐκπεφρα-
σμένην γνώμην τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ οὐκ ἐπετιτενεῖ
τοιαύτην διάταξιν, ἐξηναγκάσθη εἰς τὴν ἀποδοχὴν αὐ-
τῆς, πεισθεὶσα ὑπὸ τῆς ζωηροτάτης Πανελληνίου ἐξε-
γέρσεως. Εἰς τὰς Ἀθήνας διωργανώθη θορυβώδης συλ-
ληλητήριον ὑπὸ τῶν φοιτητῶν καὶ τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ
εἰς τὰς πλείστας ἐπαρχίας, ἀπειράριθμα δὲ ψηφίσματα
σωματείων ἐστάλησαν πρὸς τὴν Βουλὴν, ὑπεραμυνομένων
τῆς γνησίας ἡθ. γλώττης. Οἱ μαλλιαροὶ ἐξητελέσθησαν
τέλειον, ἀποκρυβέντες πρὸς διάσωσιν ἀπὸ τῆς γενικῆς
κατακραυγῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τῆς καθαρᾶς οὐκ ἔ-
προΐστανται ὁ Οἰκ. Πατριάρχης, ὁ σεβ. Μητροπολίτης
Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μιστριώτης, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστη-
μίου κ. Ζολώτας, ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ
Νομάρχης, ὁ πρόεδρος τῶν Συντεχνιῶν καὶ ἄλλα ἐ-
ξέχοντα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας δι' ὑπομνήμα-
τος πειστικοῦ ἐξέθηκε τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχει
τὸ Γένος ἐκ τῆς διαστρεβλώσεως τῆς γλώττης, ὑπὲρ
ἧς ἐργάζονται ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύτιῳ οἱ ἀντεθγι-
κοὶ μαλλιαροί. Πρὸς τοῦτο συνέστη κοινοβουλευτικὴ
ἐπιτροπὴ, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ καταγγελλόμενα περὶ
ἐξετασεως τῶν ἀπαισίων μαλλιαρῶν, οἱ ὅποιοι ἤρχισαν
νὰ περιβάλλονται ἤδη τὴν δορὰν τοῦ δημοτικοῦ δῆθεν
ἰδιώματος. Τόση εἶνε ἡ λαϊκὴ ἀκαταβολὴ κατὰ τῶν
μαλλιαρῶν, ὥστε ἔλαβον θέσιν εἰς τὸ λεξιλόγιον τῶν
ἔθρων. Ἡ λέξις «μαλλιαρὸς» θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ,
ὡς ἡ μεγαλειτέρα προσβολή. Καὶ ἐν τούτοις οἱ ἀνθρω-
ποι αὗτοὶ ἰσχυρίζονται οὐκ ὀμίλουν τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ!

✱

Ἀπεβίωσεν ἐν Κερκύρᾳ, ἐν ἡλικίᾳ 52 ἐτῶν ὁ Λαυ-
ρέντιος Βροκίνης, γνώστης ἀκριβέστατος τῶν Κερκυ-
ραϊκῶν πραγμάτων, παντὸς μνημεῖον καὶ παντὸς ἐγ-
γραφὸν ἀποκειμένον εἰς τὸ πλουσιώτατον ἀρχειον τῆς
Κερκύρας, ἐν ᾧ εἰργάζετο ἀπὸ ἐτῶν ὡς βοηθός.

Ἐκτὸς ἄλλων διατριβῶν, ἃς ἐδημοσίευσεν κατὰ και-
ρὸς εἰς τὰς ἐγχώριους ἐφημερίδας, ἐξέδωκε καὶ τὰ ἐξῆς:
βιβλία ἢ φυλλάδια: Βιογραφικὰ σχεδάρια τῶν ἐν τοῖς
γράμμασιν, ὥραιαι τέχναι καὶ ἄλλοις κλάδοις τοῦ κοι-
νωνικοῦ βίου διαλαμπάντων Κερκυραίων εἰς δύο τόμους
1877—1884. Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐν τῷ Κερκυ-
ραϊκῷ ἄστεϊ Στοᾶς (Loggia) καὶ τῆς εἰς θέατρον με-
τατροπῆς αὐτῆς, 1663—1799 (φυλλάδ. ἐκδ. 1901).
Ὁ ἐπὶ Ἐνετοκρατίας τειχισμὸς τοῦ Κερκυραϊκοῦ ἁ-
στεως (1576—1588) καὶ ἡ Βασιλικὴ Πύλη (1892).
Ἡ περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος ἐν Κερκύρᾳ ἀποί-
κτης τῶν Ναυπλίων καὶ Μονεμβασίων [1905], Περὶ
τῶν ἐτησίως τελουμένων ἐν Κερκύρᾳ λιτανειῶν τοῦ
λειψάνου τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος καὶ τῆς ἐν ἔτει 1716
πολιορκίας τῆς Κερκύρας, ἱστορικὴ ἐπιτομὴ ἐρανισθεῖσα
ἐξ ἐκδομένων καὶ ἀνεκδότων ἐγγράφων (ἐκδόσις γ'),
Γ. Προσαλίνδου Ἀνέκδοτα χειρόγραφα ἀφορῶντα εἰς
τὴν κατὰ τὸ δόγμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας: βάπτι-
σιν τοῦ Ἀγγλοῦ φιλέλληρος κόμητος Γκιλφορντ (1879).

✱

Ἐν Λεμεσῷ ἐορτάσθη ἡ τεσσαροκονταετηρίς τοῦ
κατ' ἐξοχὴν Διδασκάλου τῆς Κύπρου Ἀνδρέου Θεμι-
στοκλέους.

✱

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἐκ μηνιγγίτιδος ὁ καθηγη-
τὴς τῆς γλυπτικῆς ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ σχολῇ Λάζαρος
Σῶχος.

Ὁ Σῶχος: ἐκ γονέων γεωργῶν τῶν Ὑστερινῶν τῆς
Τήνου καταγόμενος, μέινας δ' ὀρφανός, ἐρίγειν ἐνγαστὴς

Λάζαρος Σῶχος

εἰς Κων)πολιν, ἔνθα εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν καλ.
σχολὴν τοῦ Guilement. Ἐν Κων)πόλει ἐγνωρίσθη μετὰ
τῆς οἰκογενείας Ζαρίφη, ἣτις πολὺ τὸν ὑπεστήριξε. Κα-
τόπιν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἐργασθεὶς ὑπὸ τὸν Δρόσσην
καὶ τὸν Αὐτρεν. Τῷ 1881 ἐστάλη ὑπότροφος εἰς Παρι-
σίους, δαπάναις τῆς κ. Ζαρίφη. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ecole
des Beaux Arts, πολλάκις λαβὼν βραβεῖα εἰς τοὺς δια-
γωνισμοὺς τῆς σχολῆς. Δετέλεσε μαθητὴς τοῦ Mercié,
ἐκτοτε δὲ ἔμεινεν διαρκῶς εἰς Παρισίους, ἐπὶ 14 ἐτη

Μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπάνοδόν του, διακρίσθη
καθηγητὴς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, διαδεχθεὶς τὸν ἀειμνη-
στον Βροδίων.

Ἐκ τῶν ἔργων του γνωστότερα εἶνε ἡ προτομὴ τοῦ
Κοραῖ εἰς τὸ Παρισινὸν κοιμητήριον Montparnasse, ὁ
ἀνδριάς τοῦ Κολοκοτρώνη, λαβὼν βραβεῖον ἐν τῷ Ἑλλ.
τμήματι τῆς Διεθνoῦς Παρισινῆς ἐκθέσεως τοῦ 1900
καὶ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Ρώμης. Ὡς καλλιτέρας τῶν
ἔργων του θεωροῦνται τὰ δύο ἐπὶ τῆς βίσεως τοῦ ἀν-
δριάντος Κολοκοτρῶ η ἀνάγλυφα. Ἐκ τῶν ἔργων του
ἐπίσης ἐβραβεύθη εἰς τὸ Παρισινὸν Salon τοῦ 1890 ἡ
«Μοῦσα ἐπιτετρέφουσα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν», κριθὲν
τότε εὐμενῶς εἰς τὴν «Revue des Beaux Arts». Ἐν
διαγωνισμῷ ἐβραβεύθη τὸ μνημεῖον τοῦ Βύρωνος, ὃπερ
διεν ἐξετελέσθη. Πρὸς τοῦτοις εἰργάσθη τὸ μνημεῖον
Ζαρίφη, ὡς καὶ τὸ μνημεῖον Συγγροῦ, οὗ τὸ πρόπλασμα
ἐν σμικρῷ ἀπειτάλῃ ἦδη εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς Ρώμης.

✱

Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις κατόπιν ἐγχειρίσεως ὁ Ἀνα-
στάσιος Γεννάδιος, ὁ κορυφαῖος τῶν Ἑλλήνων σκητῶν
καὶ πατριωτῶν. Ὁ Ἀν. Γεννάδιος εἶχεν ἐξοχα πλεο-
νεκτῆματα, ἀλλ' ἡ ἰδιορρυθμία του ἠμπούσε νὰ χρησι-
μοποιηθῇ ἐν ὀφελὶ τοῦ ἔθνους. Διορισθεὶς Καθη-
γητὴς τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, συνεπεία τα-